EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 17.7.2020.
COM(2020) 323 final

2020/0145 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par pārrobežu maksājumiem Savienībā (kodifikācija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. Tautu Eiropas kontekstā Komisija piešķir lielu nozīmi Savienības tiesību vienkāršošanai un skaidrošanai, lai tās padarītu skaidrākas un pieejamākas pilsoņiem, tādējādi sniedzot tiem jaunas iespējas un izdevību izmantot tiem piešķirtās īpašās tiesības.

   Šo mērķi nevar sasniegt kamēr daudzie noteikumi, kas tikuši grozīti vairākas reizes, bieži diezgan būtiski, paliek izkaisīti, tādā veidā, ka tie jāmeklē daļēji oriģinālajā dokumentā un daļēji vēlākajos grozošajos dokumentos. Tādējādi, lai identificētu šībrīža noteikumus, ir vajadzīgs nozīmīgs pētījums, kas salīdzina dažādus instrumentus.

   Šajā sakarā to noteikumu kodifikācija, kas bieži tikuši grozīti, ir arī svarīga, lai tiesību akti būtu skaidri un pārskatāmi.

2. Komisija 1987. gada 1. aprīlī nolēma[1] sniegt rīkojumus saviem darbiniekiem, ka visiem tiesību aktiem jābūt kodificētiem ne vēlāk kā pēc desmit grozījumiem, uzsverot, ka šī ir minimālā prasība un ka struktūrām jācenšas kodificēt pat īsākos laika posmos tekstus par kuriem tās ir atbildīgas, lai nodrošinātu, ka noteikumi ir skaidri un viegli saprotami.

3. Edinburgas Eiropas Padomes (1992. g. decembris) prezidentūras secinājumi to apstiprināja[2], uzsverot kodifikācijas nozīmi, jo tā nodrošina piemērojamo tiesību skaidrību attiecībā uz to, kādas tiesības attiecīgam jautājumam piemērojamas attiecīgajā laikā.

   Kodifikācija jāveic pilnīgā atbilstībā normālajai procedūrai Savienības tiesību aktu pieņemšanai.

   Ņemot vērā to, ka nekādas izmaiņas pēc būtības nevar tikt veiktas dokumentos, kurus skar kodifikācija, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir nolēmuši ar 1994. gada 20. decembra Starpinstitūciju vienošanos, ka var izmantot pasteidzinātu procedūru kodifikācijas dokumentu paātrinātai pieņemšanai.

4. Šī priekšlikuma mērķis ir uzņemties Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001[3] kodifikāciju. Jaunā regula pārņems dažādos tajā ietvertos tiesību aktus[4]; šis priekšlikums pilnībā saglabā kodificēto tiesību aktu saturu un līdz ar to tikai apkopo tos ar tādiem formāliem grozījumiem, ko prasa pats kodifikācijas pasākums.

5. Kodifikācijas priekšlikums tika izstrādāts pamatojoties uz iepriekšēju Regulas (EK) Nr. 924/2009 un tās grozošo tiesību aktu konsolidāciju 24 oficiālajās valodās, ko veica Eiropas Savienības Publikāciju birojs ar datu apstrādes sistēmas palīdzību. Ja pantiem ir piešķirti jauni numuri, atbilstību veco un jauno numuru starpā parāda tabulā, kas atrodas kodificētās regulas II pielikumā.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Skat. Secinājumu A daļas 3. pielikumu.
3 Iekļauts likumdošanas programmā 2020. gadam.
4 Skat. šī priekšlikuma I pielikumu.

↓ 924/2009 (pielāgots)

2020/0145 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par pārrobežu maksājumiem ⌦ Savienībā ⌫ (kodifikācija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā ⌦ Līgumu par Eiropas Savienības darbību ⌫ un jo īpaši tā ⌦ 114. ⌫ panta 1. punktu,

ņemot vērā ⌦ Eiropas ⌫ Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[5],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[6],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

↓

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009[7] ir vairākas reizes būtiski grozīta[8]. Skaidrības labad un praktisku apsvērumu dēļ minētā regula būtu jākodificē.

↓ 924/2009 1. apsvērums (pielāgots)

(2) Iekšējā tirgus pareizai darbībai un lai atvieglotu pārrobežu tirdzniecību ⌦ Savienībā ⌫, ir svarīgi, lai maksa par pārrobežu maksājumiem euro būtu tāda pati kā par atbilstošiem maksājumiem dalībvalsts iekšienē.

5 OV C […], […], […] lpp.

6 OV C […], […], […] lpp.

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

8 Skatīt I pielikumu.

↓ 924/2009 5. apsvērums (pielāgots)

(3) Nav ieteicams piemērot vienādas maksas principu attiecībā uz tādiem maksājumu instrumentiem, kuriem galvenokārt vai tikai izmanto papīru, piemēram, čekiem, jo to būtības dēļ tos nav iespējams apstrādāt tikpat efektīvi kā elektroniskos maksājumus.

↓ 924/2009 6. apsvērums (pielāgots)

(4) Vienādas maksas princips būtu jāpiemēro maksājumiem, kuri uzsākti vai pabeigti papīra dokumenta formā vai skaidrā naudā, kurus elektroniski apstrādā maksājumu izpildes ķēdes garumā, izņemot čekus, kā arī visu veidu maksām, kas ir tieši vai netieši saistītas ar maksājumu darījumu, tostarp maksām, kas saistītas ar nolīgumu. Netiešas maksas ir maksas par pastāvīga maksājuma uzdevuma sagatavošanu vai nodevas par maksājuma kartes, debetkartes vai kredītkartes izmantošanu, kurām vajadzētu būt vienādām gan iekšzemes, gan pārrobežu maksājumu darījumiem ⌦ Savienības ⌫ teritorijā.

↓ 924/2009 7. apsvērums

(5) Lai nepieļautu maksājumu tirgu sadrumstalotību, ir lietderīgi piemērot vienādas maksas principu. Šim nolūkam katrai pārrobežu maksājumu darījumu kategorijai būtu jānosaka atbilstošs iekšzemes maksājums ar tādām pašām vai ļoti līdzīgām iezīmēm kā attiecīgajam pārrobežu maksājumam. Tostarp vajadzētu būt iespējai izmantot šādus kritērijus, lai noteiktu iekšzemes maksājumu, kas atbilst pārrobežu maksājumam: maksājuma ierosināšanai, izpildei un pabeigšanai izmantotais veids, automatizācijas pakāpe, jebkāda maksājuma garantija, klienta statuss un saikne ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai izmantotais maksājuma instruments, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366[9] 4. panta 14) punktā. Šo kritēriju kopumu nevajadzētu uzskatīt par izsmeļošu.

↓ 924/2009 8. apsvērums (pielāgots)

(6) Ja kompetentās iestādes uzskata par nepieciešamu, tām vajadzētu izdot vadlīnijas, lai noteiktu atbilstošos maksājumus. Komisijai, kurai nepieciešamības gadījumā palīdz Maksājumu komiteja ⌦ , kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK[10] 85. panta 1. punktu ⌫, vajadzētu sniegt piemērotus norādījumus un palīdzēt kompetentajām iestādēm.

[9] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

[10] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

↓ 2019/518 4. apsvērums (pielāgots)

(7) Lai veicinātu iekšējā tirgus darbību un ⌦ izvairītos no ⌫ nevienlīdzībām starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem eurozonā un dalībvalstīs, kas nav eurozonas dalībnieces, attiecībā uz pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir nepieciešams nodrošināt, ka maksas par pārrobežu maksājumiem euro valūtā Savienībā tiek pielāgotas maksām par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Tiek uzskatīts, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas dalībvalstī, kurā tas sniedz pakalpojumus maksājumu pakalpojumu lietotājam.

↓ 2019/518 5. apsvērums (pielāgots)

(8) Maksas par valūtas konvertēšanu veido ievērojamu daļu no izmaksām saistībā ar pārrobežu maksājumiem, kad maksātāja dalībvalstī un saņēmēja dalībvalstī izmanto dažādas valūtas. Direktīvas (ES) 2015/2366 45. pantā ir paredzēts, ka maksām un izmantotajam valūtas kursam ir jābūt pārredzamiem, minētās direktīvas 52. panta 3. punkts nosaka informēšanas prasības attiecībā uz pamatlīgumā iekļautajiem maksājumu darījumiem un minētās direktīvas 59. panta 2. punkts nosaka informēšanas prasības pusēm, kuras piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā. Ir nepieciešams ⌦ paredzēt ⌫ papildu pasākumus nolūkā aizsargāt patērētājus pret pārmērīgām maksām par valūtas konvertēšanas pakalpojumiem un nodrošināt, ka patērētājiem tiek sniegta informācija, kas viņiem vajadzīga, lai varētu izvēlēties labāko valūtas konvertēšanas variantu.

↓ 2019/518 6. apsvērums (pielāgots)

(9) ⌦ Minētajiem ⌫ pasākumiem vajadzētu būt piemērotiem, atbilstīgiem un izmaksu ziņā efektīviem. Tajā pašā laikā situācijās, kad maksātājam ir jāizvēlas no dažādām valūtas konvertēšanas iespējām bankomātā vai tirdzniecības vietā, sniegtajai informācijai būtu jāļauj veikt salīdzinājumu, lai maksātājs varētu izdarīt apzinātu izvēli.

↓ 2019/518 7. apsvērums

(10) Lai panāktu salīdzināmību, maksas par valūtas konvertēšanu attiecībā uz visiem kartei piesaistītajiem maksājumiem būtu jāizsaka vienā un tajā pašā veidā, proti, kā procentu uzcenojumus salīdzinājumā ar aktuālākajām pieejamām Eiropas Centrālās bankas (ECB) publiskotajām atsauces likmēm euro. Uzcenojums var būt balstīts uz likmi, kas iegūta no divām ECB likmēm, ja notiek maiņa starp divām valūtām, kuras nav euro.

↓ 2019/518 8. apsvērums (pielāgots)

(11) Saskaņā ar vispārējām informācijas sniegšanas prasībām attiecībā uz tām maksām par valūtas konvertēšanu, kas noteiktas Direktīvā (ES) 2015/2366, valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzējiem pirms maksājuma darījuma uzsākšanas ir jāatklāj informācija par maksām par valūtas konvertēšanu. Pusēm, kas bankomātā vai tirdzniecības vietā piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumus, būtu skaidrā un pieejamā veidā jāsniedz informācija par maksu par šādiem pakalpojumiem, piemēram, norādot pie kases lodziņa, digitāli attēlojot savas maksas terminālī vai tiešsaistes pirkumu gadījumā – uz ekrāna. Papildus informācijai, kas minēta Direktīvas (ES) 2015/2366 59. panta 2. punktā, minētajām pusēm pirms maksājuma uzsākšanas būtu jāsniedz precīza informācija par summu, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs, un kopējā summa, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā. Summai, kas jāmaksā valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs, būtu jāparāda pirkšanas cena precēm ⌦ vai ⌫ pakalpojumiem, kurus gatavojas pirkt, un šo cenu varētu parādīt, pabeidzot pirkšanas darījumu, nevis pie maksājumu termināļa. Valūta, ko izmanto maksājuma saņēmējs, parasti ir vietējā valūta, bet saskaņā ar līgumu slēgšanas brīvības principu dažos gadījumos tā varētu būt kāda cita Savienības valūta. Kopējo summu, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā, veido preču vai pakalpojumu cena un maksas par valūtas konvertēšanu. Turklāt abas summas būtu jādokumentē uz kvīts vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja.

↓ 2019/518 9. apsvērums

(12) Ņemot vērā Direktīvas (ES) 2015/2366 59. panta 2. punktu, ja bankomātā vai tirdzniecības vietā piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumu, maksātājam vajadzētu būt iespējai atteikties no šāda pakalpojuma un tā vietā maksāt valūtā, ko izmanto maksājuma saņēmējs.

↓ 2019/518 10. apsvērums

(13) Lai maksātāji varētu salīdzināt maksu par valūtas konvertēšanas iespējām bankomātā vai tirdzniecības vietā, maksātāju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem savos pamatlīguma noteikumos un nosacījumos būtu ne tikai jānodrošina pilnībā salīdzināma informācija par piemērojamām maksām par valūtas konvertēšanu, bet arī tas, lai minētā informācija viegli saprotamā un pieejamā veidā būtu publiskota vispārēji pieejamā un viegli piekļūstamā elektroniskā platformā, jo īpaši savās klientiem domātās tīmekļa vietnēs, savās internetbankas tīmekļa vietnēs un bankas pakalpojumu mobilajās lietotnēs. Tas ļautu attīstīties salīdzināšanas tīmekļa vietnēm, lai patērētājiem būtu vieglāk salīdzināt cenas, ceļojot vai iepērkoties ārzemēs. Turklāt maksātāju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, izmantojot plaši pieejamus un viegli piekļūstamus elektronisko sakaru kanālus, piemēram, SMS, e-pastu vai uznirstošos paziņojumus maksātāja bankas pakalpojumu mobilajā lietotnē, būtu jāatgādina maksātājiem par piemērojamajām maksām par valūtas konvertēšanu, ja kartei piesaistītu maksājumu veic citā valūtā. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu

jāvienojas ar maksājumu pakalpojumu lietotājiem par elektronisko sakaru kanālu, ar kura starpniecību tie sniegs informāciju par maksām par valūtas konvertēšanu, apsverot visefektīvāko kanālu, lai sasniegtu maksātāju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāakceptē arī pieprasījumi no maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kuri ietver atteikšanos no elektronisko ziņojumu saņemšanas, kuros iekļauta informācija par maksām par valūtas konvertēšanu.

↓ 2019/518 11. apsvērums (pielāgots)

(14) Periodiski atgādinājumi ir piemēroti gadījumos, kad maksātājs ilgāku laiku uzturas ārvalstīs, piemēram, ja maksātājs ir norīkots darbā vai studē ārvalstīs vai ja maksātājs regulāri izmanto karti pirkumiem tiešsaistē vietējā valūtā. Pienākums nodrošināt šādus atgādinājumus, bet nodrošinātu, ka maksātājs būtu informēts, apsverot dažādas valūtas konvertēšanas iespējas.

↓ 924/2009 9. apsvērums (pielāgots)

(15) Ir svarīgi atvieglot pārrobežu maksājumu veikšanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Šajā sakarā būtu jāveicina standartizācija, jo īpaši starptautiskā ⌦ maksājumu ⌫ konta numura ⌦ identifikatora ⌫ (IBAN) un ⌦ uzņēmuma ⌫ identifikācijas koda (BIC) izmantošana. Tādēļ ir lietderīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošinātu maksājumu pakalpojumu lietotājus ar attiecīgā konta IBAN numuru un BIC kodu.

↓ 924/2009 10. apsvērums (pielāgots)

(16) Lai nodrošinātu pastāvīgu, savlaicīgu un efektīvu maksājumu bilances statistikas sniegšanu ⌦ saistībā ar vienoto euro maksājumu telpu (SEPA) ⌫, ir vēlams nodrošināt iespēju apkopot par maksājumiem jau pieejamu informāciju, piemēram, IBAN numuru, BIC kodu un darījumu apjomu, vai apkopotus pamatdatus par dažādiem maksājumu instrumentiem, ja datu vākšanas process netraucē automatizēto maksājumu apstrādi un to var pilnībā automatizēt. Šī regula neietekmē ziņošanas pienākumus citu politikas mērķu īstenošanai, piemēram, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanai vai fiskāliem nolūkiem.

↓ 924/2009 14. apsvērums

(17) Kompetentajām iestādēm vajadzētu nodrošināt pilnvaras, lai tās varētu efektīvi veikt uzraudzīšanas pienākumus un īstenot visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievēro šo regulu.

↓ 924/2009 15. apsvērums (pielāgots)

(18) Lai nodrošinātu, ka šīs regulas nepareizas piemērošanas gadījumos ir pieejamas pārsūdzības iespējas, dalībvalstīm būtu ⌦ jānodrošina ⌫ atbilstošas un efektīvas procedūras sūdzību vai pārsūdzību pieņemšanai un jebkādu strīdu atrisināšanai starp maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju. Ir arī svarīgi, lai tiktu noteiktas kompetentās iestādes un ārpustiesas pārsūdzības struktūras.

↓ 924/2009 16. apsvērums (pielāgots)

(19) Ir svarīgi nodrošināt, lai kompetentās iestādes un ārpustiesas pārsūdzības struktūras ⌦ Savienībā ⌫ aktīvi sadarbotos, nodrošinot saistībā ar šo regulu radušos pārrobežu strīdu raitu un savlaicīgu atrisināšanu. Vajadzētu nodrošināt, lai šādu sadarbību varētu īstenot, veicot apmaiņu ar informāciju par tiesību aktiem vai juridisko praksi to jurisdikcijā, vai, attiecīgā gadījumā, nododot otrai pusei sūdzību un pārsūdzību procedūras vai arī pārņemot tās no otras puses.

↓ 924/2009 17. apsvērums

(20) Ir svarīgi, lai dalībvalstis savos tiesību aktos paredzētu iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas par šīs regulas neievērošanu.

↓ 924/2009 18. apsvērums (pielāgots)

(21) Šīs regulas piemērošanai arī uz citām valūtām, kas nav euro, būtu nepārprotamas priekšrocības, jo īpaši aptverto maksājumu skaita ziņā. Tādēļ, lai atļautu dalībvalstīm, kurās neizmanto euro kā valūtu, šīs regulas piemērošanu attiecināt uz pārrobežu maksājumiem, kas denominēti to valsts valūtā, būtu ⌦ jāparedz ⌫ paziņošanas procedūra.

↓ 2019/518 12. apsvērums

(22) Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojums par noteikumu piemērošanu, ar kuriem vienādo pārrobežu maksājumu izmaksas euro un iekšzemes darījumu izmaksas valstu valūtās, kā arī par šajā regulā izklāstīto informēšanas prasību attiecībā uz valūtas konvertēšanu efektivitāti. Komisijai būtu arī jāanalizē turpmākas iespējas un minēto iespēju tehniskā realizējamība, proti, vienādu maksu noteikuma attiecināšana uz visām Savienības valūtām un maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamības un salīdzināmības turpmāka uzlabošana, kā arī iespējas akceptēt valūtas konvertēšanu, ko veic puses, kas nav maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, atspējošana un iespējošana.

↓ 924/2009 22. apsvērums (pielāgots)

(23) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ ⌦ minētos ⌫ mērķus var labāk sasniegt ⌦ Savienības ⌫ līmenī, ⌦ Savienība ⌫ var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma ⌦ par Eiropas Savienību ⌫ 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi ⌦ minēto ⌫ mērķu sasniegšanai,

↓ 924/2009

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

↓ 518/2019 1. panta 1) punkta a) apakšpunkts

1. Šī regula paredz noteikumus par pārrobežu maksājumiem un par maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību Savienībā.

↓ 924/2009

2. Šo regulu piemēro pārrobežu maksājumiem, kuri atbilst Direktīvas (ES) 2015/2366 noteikumiem un kuri denominēti euro vai to dalībvalstu valūtās, kuras paziņojušas par lēmumu paplašināt regulas piemērošanu attiecībā uz savas valsts valūtu saskaņā ar 13. pantu.

↓ 518/2019 1. panta 1) punkta b) apakšpunkts

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas, 4. un 5. pantu piemēro visiem iekšzemes un pārrobežu maksājumiem, kuri ir denominēti vai nu euro, vai kādas dalībvalsts valūtā, kas nav euro, un kuri ietver valūtas konvertēšanas pakalpojumu.

↓ 924/2009 (pielāgots)

3. Šī regula neattiecas uz maksājumiem, ko maksājumu pakalpojumu sniedzēji veikuši savā vai citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju vārdā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "pārrobežu maksājums" ir elektroniski apstrādāts maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji atrodas dažādās dalībvalstīs;

2) "iekšzemes maksājums" ir elektroniski apstrādāts maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī;

3) "maksātājs" ir tāda fiziska vai juridiska persona, kura ir maksājumu konta turētājs un kura atļauj veikt maksājuma uzdevumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas dod maksājuma uzdevumu;

4) "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir pārskaitāmo naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs;

5) "maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura juridisku personu kategorija, kas minēta Direktīvas (ES) 2015/2366 1. panta 1. punktā, un fiziskas vai juridiskas personas, kas minētas šīs direktīvas 32. pantā, taču ne tās iestādes, kuras uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES[11] 2. panta 5. punkta 4) līdz 23) apakšpunktā, un kuras gūst labumu no dalībvalstu atbrīvojuma, ko piešķir saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/2366 2. panta 5. punktu;

6) "maksājumu pakalpojumu lietotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājuma pakalpojumu kā maksātājs vai maksājuma saņēmējs, vai gan kā maksātājs, gan kā maksājuma saņēmējs;

7) "maksājuma darījums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību uzsākta darbība, nododot, pārvedot vai izņemot naudas līdzekļus, neatkarīgi no maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;

8) "maksājuma uzdevums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar ko pieprasa izpildīt maksājuma darījumu;

↓ 518/2019 1. panta 2) punkts

9) "maksa" ir jebkura summa, ko no maksājumu pakalpojumu lietotāja iekasē maksājumu pakalpojumu sniedzējs un kas ir tieši vai netieši saistīta ar maksājumu darījumu, jebkura summa, ko no maksājumu pakalpojumu lietotāja iekasē maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/2366 59. panta 2. punktu attiecībā uz valūtas konvertēšanas pakalpojumu, vai to apvienojums;

---

[11] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

↓ 260/2012 17. panta 1) punkts

10) "līdzekļi" ir banknotes un monētas, virtuālā nauda un elektroniskā nauda, kā tā noteikta 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/110/EK[12];

↓ 924/2009

11) "patērētājs" ir fiziska persona, kas darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar šīs personas veiktu tirdzniecību, uzņēmējdarbību vai profesiju;

12) "mikrouzņēmums" ir uzņēmums, kurš maksājumu pakalpojumu nolīguma noslēgšanas brīdī atbilst Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK[13] pielikuma 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā noteiktajām prasībām;

13) "savstarpējās apmaiņas maksa" ir maksa, ko maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji viens otram maksā par katru tiešā debeta darījumu;

14) "tiešā debeta maksājums" ir maksājuma pakalpojums no maksātāja maksājumu konta, ja maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu maksājuma saņēmējam vai arī maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam;

15) "tiešā debeta shēma" ir tiešā debeta darījumu veikšanas noteikumu, praktisko darbību un standartu kopums, par kuru vienojušies maksājumu pakalpojumu sniedzēji.

3. pants

Maksa par pārrobežu maksājumiem un atbilstošiem iekšzemes maksājumiem

↓ 2019/518 1. panta 3) punkta a) apakšpunkts

1. Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tādā pašā apmērā un tās dalībvalsts valūtā, kurā maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas.

[12] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

[13] Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

↓ 2019/518 1. panta 3) punkta b) apakšpunkts

2. Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem tādas dalībvalsts valsts valūtā, kas saskaņā ar 13. pantu paziņojusi par savu lēmumu šo regulu piemērot arī savai valsts valūtai, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotājiem par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tai pašā apmērā un valūtā.

↓ 924/2009

3. Novērtējot pārrobežu maksājumam piemērojamo maksu, lai nodrošinātu 1. punkta ievērošanu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosaka atbilstošo iekšzemes maksājumu.

Ja kompetentās iestādes uzskata par nepieciešamu, tās izdod vadlīnijas, lai noteiktu atbilstošos iekšzemes maksājumus. Kompetentās iestādes aktīvi sadarbojas saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 85. panta 1. punktu izveidotajā Maksājumu komitejā, lai nodrošinātu atbilstīgo iekšzemes maksājumu noteikšanas vadlīniju saskaņotību.

↓ 2019/518 1. panta 3) punkta d) apakšpunkts

4. Panta 1. un 2. punktu nepiemēro maksai par valūtas konvertēšanu.

↓ 2019/518 1. panta 4) punkts

4. pants

Maksas par valūtas konvertēšanu, kuras saistītas ar kartēm piesaistītiem darījumiem

1. Attiecībā uz informācijas prasībām par maksām par valūtas konvertēšanu un par piemērojamo valūtas maiņas kursu, kā noteikts Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktā, 52. panta 3. punktā un 59. panta 2. punktā, maksājumu pakalpojumu sniedzēji un puses, kuras sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, kā noteikts minētās direktīvas 59. panta 2. punktā, norāda kopējās maksas par valūtas konvertēšanu kā procentuālu uzcenojumu salīdzinājumā ar aktuālākajiem pieejamajiem Eiropas Centrālās bankas (ECB) publiskotajiem valūtas maiņas atsauces kursiem. Minēto uzcenojumu atklāj pirms maksājuma darījuma uzsākšanas.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji 1. punktā minētos uzcenojumus arī publisko saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot plaši pieejamu un viegli piekļūstamu elektroniskās saziņas platformu.

3. Papildus informācijai, kas minēta 1. punktā, puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, pirms maksājuma darījuma uzsākšanas sniedz maksātājam šādu informāciju:

a) summu, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs;

b) summu, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā.

4. Puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, skaidri parāda 1. punktā minēto informāciju bankomātā vai tirdzniecības vietā. Pirms maksājuma darījuma uzsākšanas minētā puse arī informē maksātāju par iespēju samaksāt maksājuma saņēmēja izmantojamā valūtā, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc tam veicot valūtas konvertēšanu. Šā panta 1. un 3. punktā minēto informāciju pēc maksājuma darījuma uzsākšanas arī dara pieejamu maksātājam, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju.

5. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātājam par katru maksājumu karti, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs izsniedzis maksātājam un kura ir piesaistīta tam pašam kontam, nosūta elektronisku ziņojumu ar 1. punktā minēto informāciju bez liekas kavēšanās pēc tam, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma uzdevumu skaidras naudas izņemšanai bankomātā vai maksājumu tirdzniecības vietā, kas ir denominēts jebkurā Savienības valūtā un atšķiras no maksātāja konta valūtas.

Neatkarīgi no pirmās daļas šādu ziņojumu nosūta reizi katrā mēnesī, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem no maksātāja maksājuma uzdevumu, kas ir denominēts tajā pašā valūtā.

6. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienojas ar maksājumu pakalpojumu lietotāju par plaši pieejamu un viegli piekļūstamu elektronisko sakaru kanālu vai kanāliem, ar kuru starpniecību maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosūtīs 5. punktā minēto ziņojumu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā maksājumu pakalpojumu lietotājiem iespēju atteikties no 5. punktā minēto elektronisko ziņojumu saņemšanas.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties, ka 5. punktu un šo punktu nepiemēro pilnīgi vai daļēji, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.

7. Šajā pantā minēto informāciju sniedz bez maksas neitrālā un saprotamā veidā.

↓ 2019/518 1. panta 5) punkts

5. pants

Maksa par valūtas konvertēšanu, kas saistīta ar kredīta pārvedumiem

1. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumu saistībā ar kredīta pārvedumu, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 24. punktā, kas tiek tieši uzsākts tiešsaistē, izmantojot tīmekļa vietni vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja bankas pakalpojumu mobilo lietotni, maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz minētās direktīvas 45. panta 1. punktu un 52. panta 3. punktu pirms maksājuma darījuma uzsākšanas skaidrā, neitrālā un saprotamā veidā informē maksātāju par aplēsto maksu par valūtas konvertēšanas pakalpojumiem, ko piemēro kredīta pārvedumam.

2. Pirms maksājuma darījuma uzsākšanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs skaidrā, neitrālā un saprotamā veidā paziņo maksātājam aplēsto kopējo kredīta pārveduma summu maksātāja konta valūtā, tostarp jebkādu maksu par darījumiem un jebkādu maksu par valūtas konvertēšanu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs paziņo arī aplēsto summu, kas ir jāpārskaita maksājuma saņēmējam valūtā, kuru tas izmanto.

↓ 924/2009 (pielāgots)

6. pants

Pasākumi maksājumu automatizācijas atvieglošanai

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecīgā gadījumā paziņo maksājumu pakalpojumu lietotājam maksājumu pakalpojumu lietotāja ⌦ starptautiskā maksājumu konta numura identifikatoru ⌫ (*IBAN)* un maksājumu pakalpojumu sniedzēja ⌦ uzņēmuma identifikācijas kodu ⌫ (*BIC*).

Turklāt attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs konta izrakstos vai to pielikumā norāda maksājumu pakalpojumu lietotāja *IBAN* numuru un maksājumu pakalpojumu sniedzēja *BIC* kodu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājumu pakalpojumu lietotājam šajā punktā prasīto informāciju sniedz bez maksas.

↓ 260/2012 17. panta 3) punkta b) apakšpunkts

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt no maksājumu pakalpojumu lietotāja maksu papildus tai maksai, ko iekasē saskaņā ar 3. panta 1. punktu, ja minētais lietotājs dod maksājumu pakalpojumu sniedzējam rīkojumu veikt pārrobežu maksājumu, nepaziņojot *IBAN*, un attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012[14], – atbilstīgo *BIC* maksājumu kontam citā dalībvalstī. Minētā maksa ir atbilstīga un samērīga ar izmaksām. Par šo maksu vienojas maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs laikus – pirms šāda vienošanās kļūst saistoša maksājumu pakalpojumu lietotājam – informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par papildmaksas summu.

↓ 924/2009 (pielāgots)

3. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā attiecīgā maksājuma darījuma veidu, attiecībā uz visiem rēķiniem par precēm un pakalpojumiem ⌦ Savienībā ⌫ preču un pakalpojumu piegādātājs, kas pieņem maksājumus, uz kuriem attiecas šī regula, saviem klientiem paziņo savu *IBAN* numuru un sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja *BIC* kodu.

[14] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

7. pants

Ziņošanas pienākumi maksājumu bilances jomā

↓ 260/2012 17. panta 4) punkts (pielāgots)

1. Dalībvalstis ⌦ neparedz ⌫ prasību maksājumu pakalpojumu sniedzējiem maksājumu bilances statistikas vajadzībām nodrošināt uz norēķiniem balstītu informāciju par savu klientu maksājuma darījumiem.

↓ 924/2009 (pielāgots)

2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis var vākt apkopotus datus vai citu attiecīgu viegli pieejamu informāciju, ja šāda vākšana neietekmē maksājumu tūlītēju apstrādi un maksājumu pakalpojumu sniedzēji to var pilnībā automatizēt.

8. pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kuru pienākums ir nodrošināt šīs regulas ievērošanu.

Dalībvalstis ⌦ nekavējoties paziņo ⌫ Komisijai par jebkādām izmaiņām attiecībā uz ⌦ kompetentajām ⌫ iestādēm ⌦, par kurām paziņots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 924/2009 9. panta otro daļu ⌫.

Dalībvalstis prasa kompetentajām iestādēm efektīvi uzraudzīt atbilstību šīs regulas prasībām un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo atbilstību.

9. pants

Sūdzību procedūras par iespējamiem šīs regulas pārkāpumiem

1. Dalībvalstis ⌦ paredz ⌫ procedūras, kuras ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājiem un citām ieinteresētām personām iesniegt kompetentajām iestādēm sūdzības par šīs regulas iespējamiem pārkāpumiem, ko pieļāvuši maksājumu pakalpojumu sniedzēji.

2. Attiecīgā gadījumā, un neskarot tiesības celt tiesā prasību saskaņā ar procesuāliem attiecīgas valsts tiesību aktiem, kompetentās iestādes informē sūdzības iesniedzēju pusi par ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūrām, kuras ⌦ paredzētas ⌫ saskaņā ar 10. pantu.

10. pants

Ārpustiesas sūdzību un pārsūdzības procedūras

1. Dalībvalstis ⌦ paredz ⌫ atbilstošas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras, lai izšķirtu strīdus starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas radušies saistībā ar tiesībām un pienākumiem, kuri izriet no šīs regulas. Dalībvalstis šiem nolūkiem attiecīgā gadījumā izraugās ⌦ kompetentās ⌫ struktūras.

2. Dalībvalstis ⌦ nekavējoties ⌫ paziņo Komisijai par jebkādām izmaiņām attiecībā uz struktūrām ⌦ , par kurām paziņots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 924/2009 11. panta 2. punktu ⌫.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka šis pants attiecas vienīgi uz tiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kuri ir patērētāji vai mikrouzņēmumi. Šādā gadījumā dalībvalstis par to attiecīgi informē Komisiju.

11. pants

Pārrobežu sadarbība

Dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes un struktūras, kas atbildīgas par 8. un 10. pantā minētajām ārpustiesas sūdzību un pārsūdzības procedūrām, aktīvi un bez kavēšanās sadarbojas, risinot pārrobežu strīdus. Dalībvalstis nodrošina, ka notiek šāda sadarbība.

12. pants

Sankcijas

Dalībvalstis ⌦ paredz ⌫ noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic ⌦ visus vajadzīgos ⌫ pasākumus, lai nodrošinātu ⌦ to piemērošanu ⌫. ⌦ Paredzētās ⌫ sankcijas ir ⌦ efektīvas ⌫, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis ⌦ nekavējoties ⌫ paziņo Komisijai par ⌦ jebkādiem ⌫ grozījumiem, kas ⌦ ietekmē noteikumus un pasākumus, kas paziņoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 924/2009 13. pantu ⌫.

13. pants

Piemērošana valūtām, kas nav euro

Dalībvalsts, kuras valūta nav euro un kuras nolemj šīs regulas piemērošanu attiecināt uz savu valsts valūtu, attiecīgi informē Komisiju. Šo paziņojumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Šīs regulas paplašinātā piemērošana stājas spēkā 14 dienu laikā pēc šādas publikācijas.

🡻 2019/518 1. panta 6) punkts (pielāgots)

14. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2022. gada 19. aprīlim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un ietekmi, kurā jo īpaši iekļauj:

a) novērtējumu par to, kā maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro šīs regulas 3. pantu;

b) novērtējumu par apjomu un maksu izmaiņām iekšzemes un pārrobežu maksājumiem dalībvalstu valūtās un euro kopš Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/518[15] pieņemšanas ⌦ datuma, proti, 2019. gada 19. marta ⌫;

c) novērtējumu par šīs regulas 3. panta ietekmi ⌦ uz ⌫ maksu par valūtas konvertēšanu un citu maksu, kas saistītas ar maksājumu pakalpojumiem, attīstību gan maksātājiem, gan maksājumu saņēmējiem;

d) novērtējumu par šīs regulas 3. panta 1. punkta tādas grozīšanas paredzamo ietekmi, kuru jāattiecina uz visām dalībvalstu valūtām;

e) novērtējumu par to, kā valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzēji piemēro informēšanas prasības, kas noteiktas šīs regulas 4. un 5. pantā, un valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktu, 52. panta 3. punktu un 59. panta 2. punktu, un vai minētie noteikumi ir uzlabojuši maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību;

f) novērtējumu par to, vai un kādā mērā valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzēji ir saskārušies ar grūtībām, praksē piemērojot šīs regulas 4. un 5. pantu un valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktu, 52. panta 3. punktu un 59. panta 2. punktu;

g) izmaksu un ieguvumu analīzi par sakaru kanāliem un tehnoloģijām, kurus izmanto vai kuri ir pieejami valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzējiem un kas var vēl vairāk uzlabot maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību, tostarp novērtējumu par to, vai pastāv noteikti kanāli, kurus maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu pienākums piedāvāt, lai nosūtītu 4. pantā minēto informāciju; minētajā analīzē ietver arī novērtējumu par tehniskajām iespējām vienlaicīgi atklāt informāciju, kas ir ⌦ minēta ⌫ šīs regulas 4. panta 1. un 3. punktā, pirms katra darījuma uzsākšanas attiecībā uz visām valūtas konvertēšanas iespējām, kas pieejamas bankomātā vai tirdzniecības vietā;

h) izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz maksātāju iespēju bloķēt valūtas konvertēšanas iespēju, ko piedāvā puse, kas nav maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, bankomātā vai tirdzniecības vietā, un mainīt savu izvēli šajā sakarībā;

i) izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz prasības ieviešanu, kas paredz, ka maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, sniedzot valūtas konvertēšanas pakalpojumus saistībā ar individuālu maksājumu darījumu, piemēro valūtas maiņas kursu, kas ir spēkā darījuma uzsākšanas brīdī, kad tiek veikta darījuma tīrvērte un norēķins.

2. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums aptver vismaz laikposmu no 2019. gada 15. decembra līdz 2021. gada 19. oktobrim. Tajā ņem vērā dažādu maksājumu darījumu īpatnības, jo īpaši nošķirot darījumus, kas uzsākti bankomātā un tirdzniecības vietā.

Komisija, gatavojot savu ziņojumu, var izmantot datus, ko dalībvalstis savākušas saistībā ar 1. punktu.

[15] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/518 (2019. gada 19. marts), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 attiecībā uz konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā un maksām par valūtas konvertēšanu (OV L 91, 29.3.2019., 36. lpp.).

↓ 924/2009 (pielāgots)

15. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. ⌦ 924/2009 ⌫ atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu ⌦ , un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā ⌫.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā ⌦ 2021. gada 20. aprīlī ⌫.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*